

Budapest, célállomás

[2013. március]

Vonatunk megáll Budapesten.
Lekecmergek a Gare de l'Est-en.

Társam is cókmókját szedi:
földillatú, érmindszenti.

Együtt jövünk, s nem olcsó frázis:
küldött a Pece-parti Páris.

Elküldött ide, Budapestre,
kicsit nyugatra, Nyugat-estre.

Máshová nem is jön vonat.
Innen csak a Mennybe tolat.

Innen már nincs Föld, földi pálya,
halottak élén, hogy bejárja.

Itt jön velem, kamasz a kedve,
Zilahon dőlt Ég-kerevetre.

Zilahon angyalbőrben jártam,
felemelt fővel és „hazátlan”.

Nagyváradon a Müllerájig
vetett jósorsunk – mi hibádzik?

Éroszt osztanak ott, bőséggel.
Dögkutat avattunk tegnap éjjel.

S lám, ma itt vagyunk mind a ketten
e Szajna-parti Budapesten.

Ő zsurnaliszta, én tanár,
lelkünk egymásba ki-be jár.

A Szent Mihály útján suhan
egy ősz, mely másik versben van.

Ősz suhan itt, én hol vele
suhannék, hol meg nélküle.

Budapest: Villon játssza itt
szent akasztófa-dalait,

a karitatív nőegyletben,
Óbudán, a Latin Negyedben.

Budapest: kamasz Rimbaud látja:
itt hasad ketté ifjúsága,

itt, hol a Lánchíd mindkét partján
folyik a vers-, rabszolgavásár.

Budapest: Verlaine részegen
dúdol őszi sanzont nekem,

a sittről épp idezavarták
élysées-i jogvédő kancák.

Baudelaire idecitolja Sátánt,
hogy istenuccse, járjunk kánkánt.

S a romlás virágai nyílnak
a Terror Háza Múzeumnak.

Léda lép be, majd Brüll Adél
jön ki, s egy versben elvetél.

Kamaszlány perdül ide Svejcből,
leckét adni a hiszekegyből.
Hiszek egy költő halálában.
Hogy ebben, Csinszka, ebben más van.

Más Pest, más Páris, másmilyen
kegyelem... s ez játszik velem.

Budapesten a Gare de l'Est-re
fut be velem, tán Ady Endre.

Denumire autor: Balázs Tibor

Látó Szépirodalmi Folyóirat